

Ontwikkelverslag Ba Opleiding tot Fysiotherapeut

Op 14 oktober 2025 heeft de opleiding tot Fysiotherapeut het ontwikkelgesprek gevoerd, als afsluiter van het visitatietraject. Vanuit de opleiding was een brede vertegenwoordiging aanwezig. De volgende aspecten kwamen ter sprake: het borgen van de reflectie op beroepsrollen in het eindassessment (1), differentiatie tijdens lessen (2), en competenties op het gebied van zorgtechnologie (3). Tenslotte is er gesproken over de spanning tussen onderwijs en praktijk (4). Het gesprek werd gevoerd met de voorzitter en één panellid.

Borging reflectie beroepsrollen in eindassessment

Naar aanleiding van de aanbeveling *'Borg bij het eindassessment dat studenten expliciet reflecteren op alle rollen uit het beroepsprofiel'* werd gevraagd: *hoe zouden we dat concreet kunnen insteken, zijn daar mooie voorbeelden van, hoe zorgen we ervoor dat de al staande inhoud van het eindassessment niet in het gedrang komt?*

De **opleiding** is tevreden over de inrichting van het eindassessment. Hoe combineren we dit met de aanbeveling? Het **panel** waardeert dat de opleiding de aanbeveling al deels heeft overgenomen (case-report meer opnemen in eindassessment). In het eindassessmentformulier staat de rol van zorgverlener centraal en dat zie je ook terug in de feedback van assessoren. Maar misschien wil je juist alle rollen laten passeren. Concreet: de student bereidt reflectie op alle rollen voor, maar in het assessment kiezen assessoren alleen die rollen aan bod waar de student minder duidelijk is geweest, om de beheersing te toetsen en om het totaalbeeld te vormen. In het beoordelingsformulier van case-report en stage hebben beoordelaars die input als feedforward mee gegeven. Je slaat een dubbel-slag: je formuleert de feedforward specifiek op basis van de relevante beroepsrollen én je checkt hoe de student omgaat met feedforward. Kortom: je bespreekt niet expliciet alle rollen, maar gebruikt de input vanuit case-report en stage. Dit is het startpunt voor het eindassessment. Valkuil: als je feedforward te centraal stelt, zoom je snel in op wat de student minder kan. Besteed ook aandacht aan waar de student goed in is.

Het **panel** vraagt of je in de presentatie in het eindassessment een opdracht kan neerleggen om op de rollen in te gaan. Vereiste: docenten formuleren de feedforward beter. De **opleiding** wil ook ingaan op waar de student goed in is en inzicht in de leerweg. Nogmaals: voorkom dat je te veel inzoomt op wat niet goed gaat. Het **panel**: het is cruciaal hoe je de feedforward vormgeeft. De **opleiding** ziet dit als een mooie 'upgrade'. De **opleiding** vult aan: het gevaar is dat het assessment eindigt in 'praten over rollen' in plaats van 'functioneren in rollen'. Hoe beoordeel je of iemand functioneert in de rollen? Het **panel**: het gaat over functioneren in die rol, want het gaat verder dan alleen 'de rol kennen'. De assessor moet boven water krijgen of iemand daadwerkelijk functioneert op eindniveau in de rollen. Er zijn voorbeelden van andere opleidingen die een spelsetting organiseren waarin studenten laten zien hoe ze in de rol functioneren. Dat zou een andere assessmentvorm zijn. In ons

eindassessment gaat het over wat je hebt laten zien. De **opleiding** herkent dit in onderdelen van de opleiding en het afstuderen.

Differentiatie tijdens lessen

In het rapport is meegegeven na te denken over differentiatie tijdens lessen, zodat goed voorbereide studenten het meeste uit de lessen halen en beloond worden voor hun inzet. Hoe dat er concreet uit zien? Zijn er goede voorbeelden waar we ons op kunnen baseren? De **opleiding** stoeit met dit punt en is benieuwd naar voorbeelden en best practises. Terugkijkend naar de visitatie ziet het **panel** dat studenten vonden dat er teveel aandacht gaat naar studenten die zich niet hebben voorbereid. Als docententeam kun je gezamenlijk afspreken wat je verwacht van studenten en hoe je om gaat met niet-voorbereide studenten. Niet-voorbereide studenten pertinent niet helpen is ook wat star. Het is een moeilijk vraagstuk, iedereen worstelt hier mee. De **opleiding** herkent het belang van een professionele houding: dat je echt afspraken maakt en iets doet met de groep die zich wel, slechts deels of helemaal niet heeft voorbereid. Het **panel** geeft als tip mee: blijf stoeien maar doe dit ook met elkaar. Probeer met elkaar sensitief te zijn voor wanneer een student extra aandacht nodig heeft (in brede zin: juist de goed voorbereide student die extra uitdaging wil, of degene die zich schaamt omdat hij niets heeft gedaan). Daarnaast: je kunt experimenteren. Van tevoren kijken hoe je kunt inspelen op verschillende situaties kan helpen.

Het **panel** stelt voor om er een soort beleid op te zetten. Spreek als docententeam collectief af hoe je ermee omgaat, en voorkom zo willekeur en berekenend gedrag. Dat de opleiding met didactisch coachen werkt helpt: hiermee voer je dat gesprek over wat je nou doet in zulke situaties. Dat hardop stoeien zou je ook daadwerkelijk met de groep studenten kunnen doen, waarbij je frustraties of vragen deelt en bespreekt. Ook het uitproberen en evalueren van acties kan met studenten samen. Het panel geeft een voorbeeld vanuit het basisonderwijs: zet je de onderwijsassistent met zwakkere leerlingen buiten de groep, of juist de leerkracht met sterkere leerlingen? Alles heeft zo zijn overwegingen.

Zouden hogerejaars student-assistenten kunnen helpen in de klassen om beter met die verschillen om te gaan? De **opleiding** noemt dat er in jaar 1 peercoaches zijn die ook ondersteunende lessen geven. Daarnaast zijn er zeker groepen die baat hebben bij die extra aandacht. Een ander idee dat het **panel** aandraagt is dat je studenten zelf verantwoordelijk maakt om bepaald gedrag te bespreken en analyseren, en om studenten elkaar te laten aanspreken op gedrag. Dit moet je dan aanleren.

Zorgtechnologie en werkveldadviescommissie

Het rapport prijst de ontwikkeling van competenties op het vlak van zorgtechnologie en suggereert tegelijk de samenstelling van de werkveldadviescommissie te verbreden voor een ruimere externe blik. Was het de bedoeling van het panel deze twee punten aan elkaar te koppelen? Wat zijn ontwikkelingen in de zorgtechnologie waar we als opleiding echt bij moeten aanhaken? Waar zouden wij ons dan op kunnen richten de komende jaren?

Het **panel** geeft aan dat er in de Rotterdamse omgeving veel voorhanden is om mee samen te werken. Dit vanuit twee perspectieven (los van de werkveldadviescommissie): het beroep ontwikkelt zich continu onder invloed van brede maatschappelijke ontwikkelingen.

Wees daarom betrokken bij bredere werkvelden om die veranderende rol in zicht te houden. Je kunt hen bijvoorbeeld eens in het jaar of de twee jaar uitnodigen. Het tweede perspectief is dat juist in samenwerking met minder voor de hand liggende partners, onverwachte ideeën ontstaan. Bijvoorbeeld: organiseer een themadag met een breder beroepenveld om te kijken of je innovatie wederkerig kan stimuleren.

De tweede vraag gaat over zorgtechnologie in het algemeen. De **opleiding** is al gestart met makkelijk bereikbare zorgtechnologie in alle leerjaren, maar is ook benieuwd welke ontwikkelingen echt belangrijk zijn om bij aan te haken. Het **panel** noemt datagedreven AI: dat gaat zo hard op het gebied van mogelijkheden maar ook ethische beperkingen. Het blijft wel de vraag wat je plek vindt hebben in de bachelor (zoals echo en shockwavetherapie). In het 3^e en 4^e jaar werken studenten met het lectoraat AI en datagedreven zorg aan praktijkgericht onderzoek naar zorgtechnologie zoals AI-toepassingen. Dat zijn wel beperkte plekken. De vraag is ook toekomstgericht: het gaat niet meer weg dus de vraag is welke plek het in het curriculum heeft. De **opleiding** geeft aan dat het altijd zoeken naar wat de hype is en wat duurzaam is. Volgens het **panel** is het een gemiste kans als studenten niet in aanraking komen met het lectoraat datagedreven AI. Kan dat in een lijn in het curriculum? De **opleiding** wil ook met veel andere lectoraten samenwerken. Die afweging blijft een worsteling. Het **panel** noemt dat als technologie een speerpunt is, je dan die keuze helder moet maken en in het programma zichtbaarder moet maken. Het is belangrijk dat de student de mogelijkheden erkent: het gaat niet om kennis van alle technologieën, maar om de houding ten opzichte van technologie: technologiebewustzijn.

Voorbeeld: in het Smart Solutions Semester (Saxion) komen studenten vaak in aanraking met technologie en werken ze samen met andere vakgebieden. Samen met 4 of 5 studenten werken ze aan een vanuit de maatschappij of werkveld (gemeenten, zorgbedrijf, etc.) geformuleerd vraagstuk. Dat is leerzaam, soms mislukt het, maar de student leert daar wel heel van. De opleiding heeft wel een soortgelijk mini-project, maar dit is zeker nog iets waar ruimte ligt.

Spanning tussen onderwijs en praktijk

De **opleiding** maakt gebruik van de ruimte om nog één vraag te stellen het feit dat studenten die stage lopen soms zeggen: 'zo gaat het niet in de praktijk' of 'dit hebben we nooit gehad'. Zijn er voorbeelden van hoe je hieraan in je onderwijs tegemoet kan komen? Het **panel** adviseert:

- Communiceer naar het werkveld welke keuzes de opleiding maakt en waarom
- Vraag bij studenten door: vaak blijkt dat ze de stof wel hebben gehad
- Bereid studenten voor op verschillen tussen onderwijs en praktijk, bijvoorbeeld: "vroeger keken we naar X, nu naar Y vanwege nieuwe inzichten". In de stage kom je mogelijk nog de oude aanpak tegen'

Zo help je studenten kritischer en bewuster worden. Dit maakt de student mede-eigenaar van de opleiding, al blijft dat spannend gezien de beoordelingsrelatie tussen student en begeleider.